

Trenc d'Alba

Revista d'informació i animació cultural
Sants ~ Hostafrancs ~ La Bordeta

El Pla del Barri

PARLEM AMB TERESA PÀMIES
PROGRAMA DE LES FESTES
DE SANT JORDI

num. 2 Abril ~ 82

FORMULAS
MAGISTRALES
ANALISIS
OXIGENO
ORTOPEDIA
GRUPOS SANGUINEOS

**FARMACIA
CENTRO
DE
ESPECIFICOS**

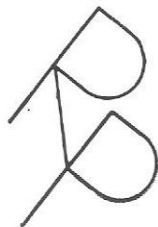
AVENIDA MADRID, 222
VALLESPÍ, 103
(PLAZA DEL CENTRO)
TEL. 3396332
BARCELONA-14

**A. SALTÓ
VALLES**

IMATGES a l'abast.
fotografia i cinema

callao, 4 · mercat d'hostafrancs
tel. 325 51 68 · barcelona, 14

R. Pallarès RELLOTGERIA I JOIERIA
EXPOSICIO ARTICLES REGAL

S. Antoni, 2 i 6 / Tel. 223 37 93 / Barcelona (14)

**prat
suñol**

LLISTES DE NOCES - CORTINATGES
PERSIANES - REGALS DE DISSENY
Sants, 66 325 19 92 - 325 16 50

S'ha constituït l'equip que organitzarà el proper V FESTIVAL DE CINEMA. Seà al màxim d'obert perquè pugui participar tothom a nivell organitzatiu, amb el fi de que sigui autènticament popular. Per més informació Tel. 325.12.65 o l'Ateneu del carrer Riego.

AMB EL SUPORT DEL SECRETARIAT D'ENTITATS I L'ADMINISTRACIO.

-NOVA EPOCA-

Revista literaria bilingüe
"Pretendemos abrir un escenario para todos aquellos artistas que crean en el anonimato"

JAVIER BALLESTEROS
c/ Buenaventura Plaja, 52 1-1
BARCELONA. 28

— CARRER GRAN —

Revista Quinzenal independent del Barri de gracia.

Pl. Lesseps, 11 2n 2a

ALCOHOLICOS ANONIMOS "GRUPO GRATITUD"
C/ Bagur, 8 Tels. 325.17.07-332.78.48
Xerrades d'informació pública cada se
gon dijous de mes de 8 a 10 del vespre.

SUMARI

Pag.

4-6: D'UN BARRI: Pla Comarcal.

7- OPINIÓ

8-9: Trenc d'Alba al carrer.

10- : NOTÍCIES.

12- 13: ENTREVISTA: Teresa Pàmies.

14- 15: LLAR DE LLETRES.

16- 17: CREACIÓ.

18- 19: Espectacles Culturals.

20-21: A L'AIRE LLIURE:

Els Aiguamolls.

22 : CONVOCATÒRIES.

23 : CONTACTES i PASSA-TEMPS.

Directors

Alfred Picó.

Joana Rodríguez.

Josep Martínez.

Consell de Redacció.

Manel Gómez.

Mercè Rovira.

Sergi Dòria.

Aleix Ferrater.

Disseny i Montatge.

Pablo Salgado.

Dibuix.

Mario Sánchez.

Correccions.

Josefina Pi

Redacció.

C/Riego 28.

Imprés en lbars,

c/Sepúlveda 171.

Dipòsit legal:

B-9486-82.

Trenc d'Alba no es fa necessàriament solidari de les opinions expressades pel seus col·laboradors.

EDITORIAL

Te n'has adonat? Estàs llegint el segon número de TRENC D'ALBA. I això vol dir que ja tenim història, curta a hores d'ara, però història a la fi.

I si segueixes llegint aquests fulls, no pensarem en aturar-nos

Podem dir amb satisfacció que el nostre barri ja té revista. La cosa ha estat complexa i laboriosa. El primer contacte amb el barri el vam tenir el propassat 7 de Març. Carregats amb unes fustes i havent sol·licitat els permisos corresponents, vàrem muntar una taula a la Plaça de Sants.

No ens podem queixar, la gent va respondre i estem satisfets. Volem saber però, si tu també ho estàs. Esperem els teus comentaris.

Val a dir que hem comès alguns errors. Esbrinem-ho:

Cal esmentar en principi que el primer número va ser finançat per un préstec de l'Ateneu Enciclopèdic, entitat de la qual hem rebut el suport més important. Tanmateix, comptem amb l'ajut del Secretariat d'Entitats, del Consell de Districte, d'institucions financeres i de comerciants del barri.

Molta gent ens ha preguntat a on corresponen la fotografia de la contraportada i la del reportatge "D'un Barri". Doncs preneu nota: Cap a l'any 1900 es va fer la fotografia de la contraportada, pertany al Carrer de Sants que, com podeu comprovar, celebrava la seva Festa Major. L'altra correspon al carrer Sagunto a l'any 1925. Adues han estat cedides per l'Arxiu Històric de Sants (U.E.C.).

També ens vam deixar el nom del Pere Garcia com a signant de l'article sobre cinema en el full d'espectacles culturals. Doncs quedi escrit que ell és l'autor.

Hi haurà segurament altres errors que esperem ens els facis saber. Però esperem també que ens diguis moltes altres coses com, per exemple, si estàs d'acord amb totes les opinions que s'han vessat dins de la revista, si voldries que fos d'una altra manera, si t'agradaria que tractés algun tema en especial, etc. I si al teu parer, la cosa ha sortit rodona també digues-nos-ho

La nostra intenció és donar veu als veïns. En aquestes pàgines sempre hi haurà lloc per a posar les teves crítiques, les teves opinions, els teus problemes, les teves inquietuds i els teus comentaris en relació al nostre barri.

Només ens resta agrair la col·laboració de tots els qui ens han ajudat des de l'anonimat: d'una banda la Mercè, ja companya fixa entre nosaltres, de qui vam rebre una col·laboració decisiva a l'hora de sortir al carrer el primer número, i amb qui comptem a partir d'ara. D'altra banda en Guinovart que ha estat una de les persones de qui hem rebut més suport i que ens ha donat més confiança per a tirar endavant. I un agraïment a l'Ateneu i, en especial, a l'August, que ens ha facilitat tot allò possible per tal que TRENC D'ALBA pugui arribar a ser el que tots desitgem: La veu del nostre barri, la teva veu. A partir d'ara tu tens la paraula.

Reportatge: PLA COMARCAL

La història comença al 1976

"Un cop més els veïns de Sants, Hostafrancs i La Bordeta parlen de les afectacions del Pla General Metropolità"

Efectivament, la història comença l'any 1976, quan la Comissió Provincial d'Urbanisme de Barcelona aprova el contingut d'un pla de remodelació urbanística d'acció a tota l'àrea metropolitana.

Pel que fa al nostre barri, aquest pla pretenia entre d'altres coses més la construcció de vies ràpides de circulació al llarg i al través del nostre barri, amb el dubtós pretext d'alliviar la densificació del tràfec procedent de l'eixampla de Barcelona, dirigit a municipis de les rodalies com podien ser l'Hospitalet i Cornellà.

La construcció d'aquestes vies ràpides suposava una divisió del nostre districte a base de muralles artificials de ciment, que no respectaven en absolut l'estructura tradicional del barri. Significava així mateix l'expoliació de llurs cases a milers de famílies a les qui ben segur s'oferirien ridícules indemnitzacions, a més de la construcció de "blocs-nostre" de nous habitatges pel benefici d'especuladors del sòl.

Hi ha lluites i pressions populars encapçalades per les Associacions de Veïns i Entitats del Districte, pels qui la reivindicació d'un barri més humà no venia de nou. Ja s'havia viscut la funesta experiència que havia suposat la construcció del Cinturó de Ronda del carrer de Badal, i de l'avinguda de Madrid.

Es presenta un recurs d'alçada a la Direcció General d'urbanisme de Madrid, i és el Ministeri d'obres públiques qui redacta un escrit signat pel subsecretari en nom del ministre, en el qual s'ordena el reestudi del Pla i concretament la sol·lució a les conflictives vies ràpides.

Passen els anys, i tot el petracol queda en mans de l'Ajuntament de Barcelona. Passen eleccions d'ajuntaments democràtics ..., vivim la reorganització interna dels mateixos ajuntaments, etc. Però l'acció dels nostres organismes oficials no és tan ràpida com caldria esperar i la solució als conflictes del nostre barri queda aturada durant tres anys aproximadament.

Arribem així a l'Agost del 1981, data en què l'Ajuntament de Barcelona encarrega a l'arquitecte Josep Lluís Canosa el reestudi del Pla General Metropolità a la zona delimitada entre la Riera Blanca, la Gran-

via, el carrer de Tarragona i el carrer de Sant Antoni.

La Conselleria de Districte facilita algunes dades a l'arquitecte i l'acompanya en el recorregut per les distintes zones del barri.

Però ningú no ha consultat els veïns, que han estat els qui han aconseguit la suspensió del Pla Comarcal del 1976. No és fins mitjans del propassat mes de Febrer que la Regidoria de Districte es posa en contacte amb les Associacions de Veïns i Entitats del barri per presentar la proposta que ja havia estat finalitzada. El termini que es dona per informar els veïns i per les possibles impugnacions és molt curt: fins al 4 de Març.

Les associacions de veïns d'Hostafrancs, Badal-Brasil, Centre Social i El Triangle de Sants manifesten el seu desacord, perquè fins a aquells

moments no se'ls ha consultat ni se'ls ha demanat opinió. Demanen una ampliació del període d'informació mitjançant un escrit dirigit al Regidor Sr. Humet, amb el suport de 900 signatures de veïns. El Sr. Humet els manifesta la seva opinió, troba que efectivament el termini és molt curt. Als pocs dies apareixen unes notes als taulers d'informació de la Conselleria distribuïts en diversos punts del barri, en els quals es comunica que el termini ha estat ampliat fins al dia 10 de Març. Curiosament, aquest escrit no està signat ni tan sols hi ha cap segell que confirmi la seva oficialitat.

No obstant, dies després la Regidoria de Districte convoca una Assemblea a la qual assisteixen entre d'altres el 1er. Tinent d'alcalde Sr. Abad i el Delegat d'Urbanisme Sr. Bohigas. La sala és plena de gom a gom i els ànims estan prou alterats, ja que una part important dels veïns es consideren afectats greument per la proposta presentada. Els representants de l'Ajuntament no accepten la petició dels veïns basada en la nova confecció del projecte amb la total participació d'Entitats i A.A.V.V. representatius del barri. Sí que estan d'acord, i ho

confirmen, que el temps d'informació s'ampliï fins al dia 19 d'Abril.

Davant de l'estat de coses, ens hem posat en contacte amb el Director de Serveis de la Regidoria Sr. Espinàs amb la intenció que ens dones la versió de la Conselleria.

El Sr. Espinàs ens diu que la proposta presentada per l'arquitecte no ha estat aprovada definitivament per l'Ajuntament. Afirmar que el motiu que provocà que sortís dins les aprovacions de Desembre del 1981 ha estat perquè fos tractada conjuntament amb altres propostes de diverses zones de l'àrea metropolitana. Insisteix que la proposta presentada constitueix una eina de treball per la discussió amb entitats i veïns. Així mateix ens informa que actualment el Sr. Canosa està a la disposició de qualsevol entitat que vulgui tenir un canvi d'impressions respecte a la proposta.

Encara haurem d'esperar un temps per veure com acaba l'assumpte, però és imprescindible que sigui respectada la configuració actual del barri, que ja ha estat objecte, al llarg dels darrers anys, d'especulacions i destrosses urbanístiques.

Mercè Rovira i Joana Rodriguez

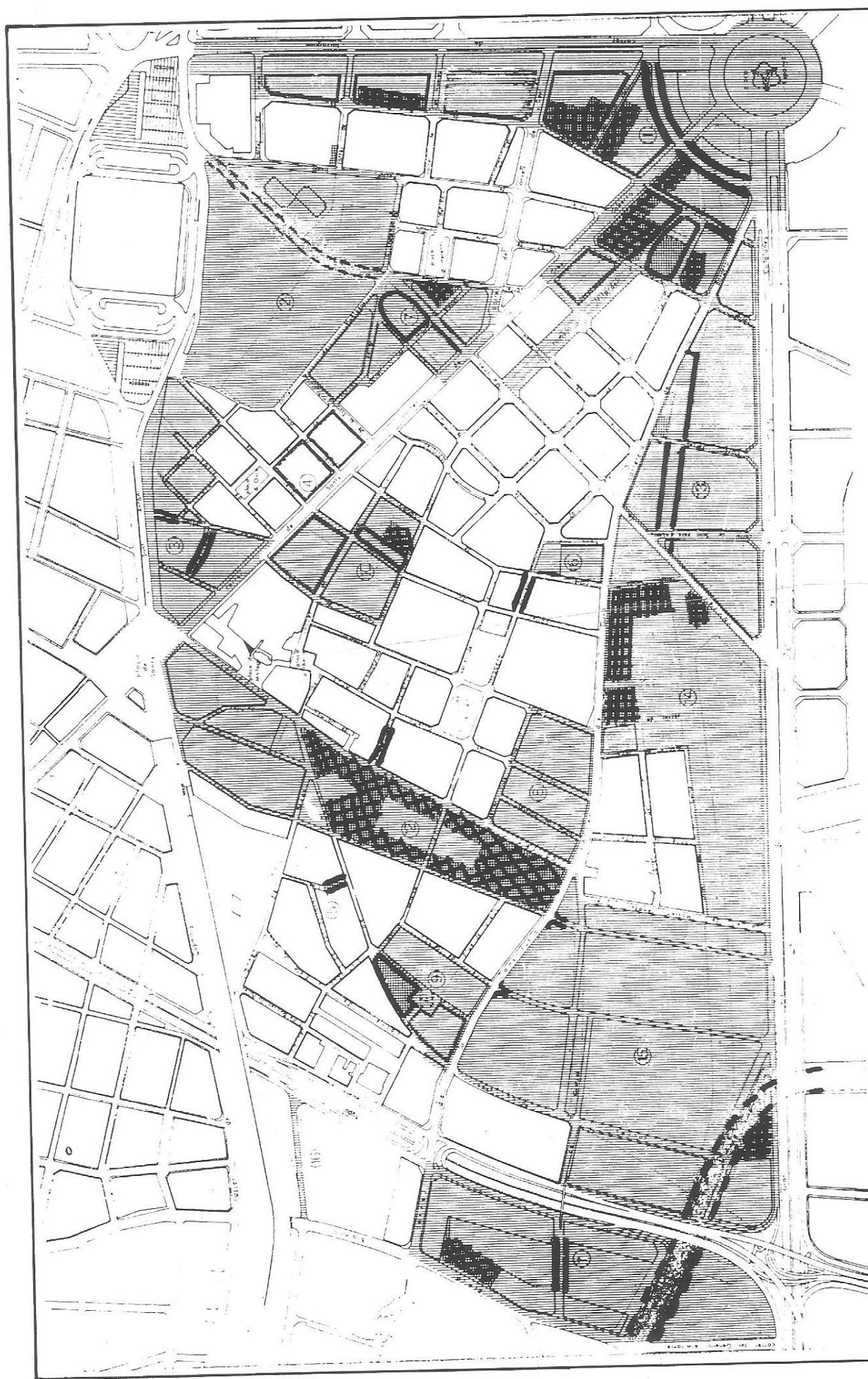
PLÀNOL PROPOSAT PER
L'ARQUITECTE JOSEP LLUÍS
CANOSA.

A continuació detallarem algunes correccions al reportatge "Sants, Fisonomia d'un barri" del número del mes de Març, la publicació del qual ens ha pregat el Sr. Josep M. Vilarrúbia, a qui agraïm tant els ànims que ens dona amb un "Sempre Avant Trenc d'Alba", com el seu desig de rigor històric. Vàrem ometre incloure-hi, al final del reportatge, que les dades havien estat extretes de diverses publicacions i estudis fets sobre el nostre Sants. Ens comprometem a intentar, dins les nostres possibilitats, no malmetre dades involuntàriament. !! Gràcies Senyor Vilarrúbia !!

- 1) A l'Institut Municipal d'Història hi ha una còpia del "Plano Topográfico del Termino y Pueblo de Sta. Maria de Sants..." i no l'original que es conserva al Bisbat de Barcelona.
- 2) La part del barri, antic poble, coneguda per Hostafrancs s'anomenava "Les Barraquetes" i no es denominava La Creu Coberta. Sants a més de rebre part de la Marina de Barcelona, li és cedit un tros anomenat "Bordeta Baixa" propietat fins aleshores de l'Hospitalet.
- 3) L'hostal propietat d'en Joan Corrades era conegut com "l'Hostal Vell" i no com l'Hostal d'Hostafrancs. El Sr. Corrades era d'Hostafrancs de Sió (comarca de la Segarra), d'on ve l'actual nom del barri.
- 4) L'any 1883 només va ajuntar-se Sants, que torna a ésser independent a l'any següent.
- 5) L'estació de la Bordeta era ja dins el terme de l'Hospitalet.

- - - - - NOUS VIALS SUBTERRANIS
 - - - - - NOUS VIALS I PLACES

SUSPENSIÓ DE LICÈNCIES

ZONA D'ESTUDI
 (desafectacions, canvis de qualificació,
 rehabilitació, ajardinament, etc.)

OPINIÓ

Volem que ens parlis del barri. Quins problemes teniu? Falten papereres? Hi ha molta brutícia? Necessitem més espais verds? Ouè penseu de la tasca que duu a terme el nou ajuntament? I les entitats socials? En aquesta secció donarem cabuda a totes les vostres opinions, esperem les vostres crítiques i comentaris.

A hores d'ara ja hem rebut algunes cartes. Com podeu comprovar, la majoria ens parlen de la revista. Són aquestes

Hola!

He leído el primer número de vuestra revista y me ha parecido excelente la idea de sacar a la calle una revista informativa y al mismo tiempo cultural a nivel de barrio, por lo que en principio vaya por delante mi felicitación a todos los que lo habeis hecho posible.

Mi opinión sobre este primer número, realmente poco puedo decir, pues se tendría que esperar la salida de varios números más para poder ser un poco más objetivo. No obstante, pienso que los reportajes "Sants: Fisonomía d'un barri" y "Amb una bruixa", me han parecido cortos, aunque buenos. Muy interesante la idea de los espacios de participación "Opinió" y "Creació" espero que la gente se anime y escriba. Ah! encuentro curioso el hecho de que, siendo este el primer número, no se haya indicado si se pueden hacer suscripciones de la revista y en todo caso ¿como? y ¿donde?

SUERTE Y ADELANTE!

Pedro Bergillos
L'Hospitalet

Volguts aprenents d'escriptors:

La proposta de participar a la vostra revista esmentant el que em sembla, la recullo i eus ací doncs on comença el meu dilema.

Jo no sóc pas de Sants, sinó de Santa Eulàlia de Vilapsicina, casualment em trobava a la Plaça de Sants un diumenge qualsevol passejant amb la meua muller i fill, i de sobte, em trobo amb una gent jove que pretenia vendre una revista. A cop d'ull hi veia més il·lusió que qualitat, hi faltava ganxo: l'estació, bruixes, el barri, la Mary Santpere, Núria, 50 ptes. i 24 fulls, el compte era senzill, molt cara, però un aventatge, era del Barri de Sants. Hom està en contra dels grans diaris i revistes, jo crec que la informació no ha de ser una exclusiva d'una gran editorial que per altre costat, s'oblida de les barriades i només en parla quan malauradament hi ha alguna desgràcia. La idea doncs, era bona i la vaig adquirir. Ells contents i jo preocupat perquè al meu barri no se'n fa cap? Endavant doncs, feu-ne més números.

Això és per a mi la presentació. Més endavant us la criticaré i fins i tot un diré coses que no us agradaran, les publicareu també?

Adéu.

Jaume Ribó i Prat

No m'agrada gaire valorar amb sentit gaire crític el treball i l'esforç d'altres persones, perquè normalment sempre ens falta base per a fer-ho, però sí que us puc dir que la impressió en llegir la revista ha estat molt bona. ANIM.

OLGA

Es una revista agradable perquè diu coses del barri. Està molt ben pensat. Esperem que tingui una bona acollida i pugueu posar moltes més coses que afectin el nostre barri.

Ens agradaria que parlessiu de la tele perquè hi ha programes molt dolents.

També voldríem que entrevistéssiu personatges del barri com pot ser la Núria Feliu. Podrien tractar el tema dels gossos que empastifen el carrer mentre que els vellets no tenen lloc per a poder fer pipí en els jardins que estan fent. També ens agradaria que la revista arribés a tot el barri i, de tant en tant, la venguessiu a la plaça del Centre. La revista en general està molt bé i feia falta al nostre barri.

Isabel y Encarnación

Estimats amics:

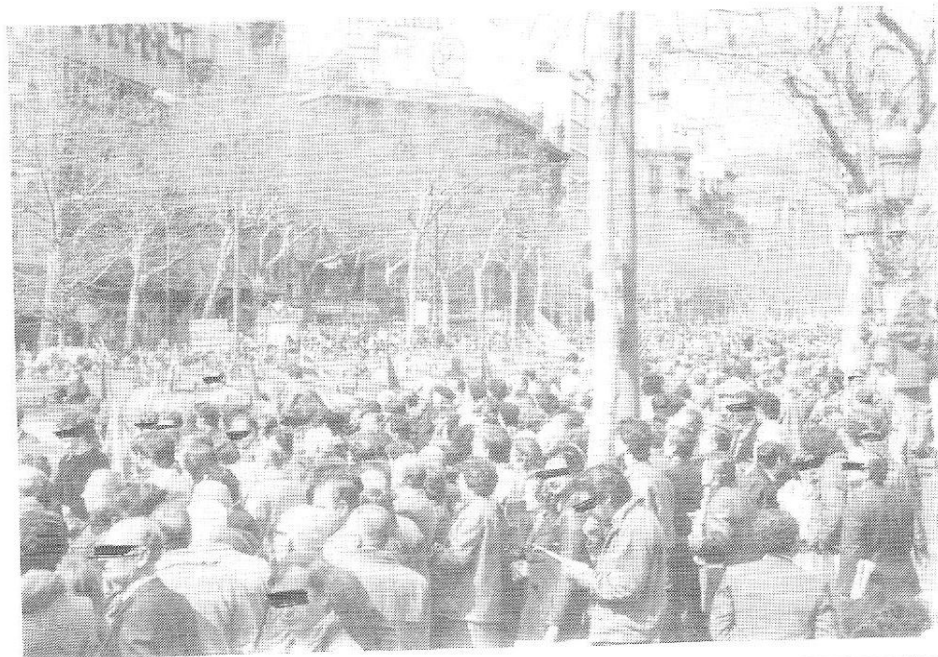
Ja era hora nois! ens ha agradat molt la revista i l'hem passada per tota la classe. Les nostres amigues pensen el mateix i alguna d'elles hi voldria col·laborar. Molt divertida la Mary Santpere i molt emocionant el reportatge de la bruixa, Ah! molt bona la idea de recomanar llibres. Per cert, qui és aquest "marxós" del David Stardust? En fi res més, algun dia us vindrem a veure.

Nuri i Natàlia

El propassat set de Març, com tots ja sabeu, es va presentar en societat la nostra revista. TRENC D'ALBA es va vestir de llarg. Assistiren les personalitats més rellevants del nostre barri i, fins i tot, famosos arribats d'altres indrets picats per la curiositat i l'espectació que va aixecar la gran campanya de promoció desenrotllada per la nostra secció de marketing, que es va apuntar un triomf sense precedents.

Es van acostar al nostre stand infinitat de les personalitats més representatives. Aquí tenim unes instantànies de personatges als quals no els cap presentació. La velleta que prenia el sol a la plaça, la noia

que passejava el seu fillet, l'esportista que va venir fent footing per comprar la revista abans que s'exhaurís, etc.

Es van produir mostres d'histèria col·lectiva: podeu veure un redactor de TRENC D'ALBA encalçat per una multitud joiosa que li demanava un autògraf i aquí les més espavilades volien arrambar. Va resultar il·lès, però encara no s'explica com és possible que, sense portar cap acreditació, fos reconegut. Ens va confessar que, a partir d'ara, portarà el distintiu a tot color.

La imaginació popular fa coses imprevisibles: van segrestar un autobús i des de les finestres volien emportar-se el nostre cartell. L'intent, però, va ser frustrat perquè el nos-

tre servei secret, sempre al peu del canó, sap el que ha de fer, vigila, investiga i està a l'aguait. No vam poder aconseguir cap fotografia del succés, perquè el nostre fotògraf estava intentant lligar amb un "mozuelo de muy buen ver". Badades d'aquest tipus no es poden permetre, el cap de personal de la revista (que és molt formal) ja li ha remès el corresponent expedient disciplinari.

Un grup incontrolat va enfilar-se a un balcó per agafar un llençol, on hi va pintar el nom de la revista, i sortí després en manifestació pels carrers del barri cridant l'eslogan: "Veí, alçat !, TRENC D'ALBA està a la plaça !!!"

Esperem que aquestes alteracions de l'ordre siguin més controlades, ja que no convé perdre el seny d'aquesta manera, ja se sap puja la tensió, l'úlcera comença a fer pessigolles, t'envaieix l'adrenalina i al final ...

En fi, que la cosa va ser apoteòsica i, ja ens veieu, contents i alegres però amb els nervis lògics del dia del debut.

Oï que som macos ?

Manel - Josep

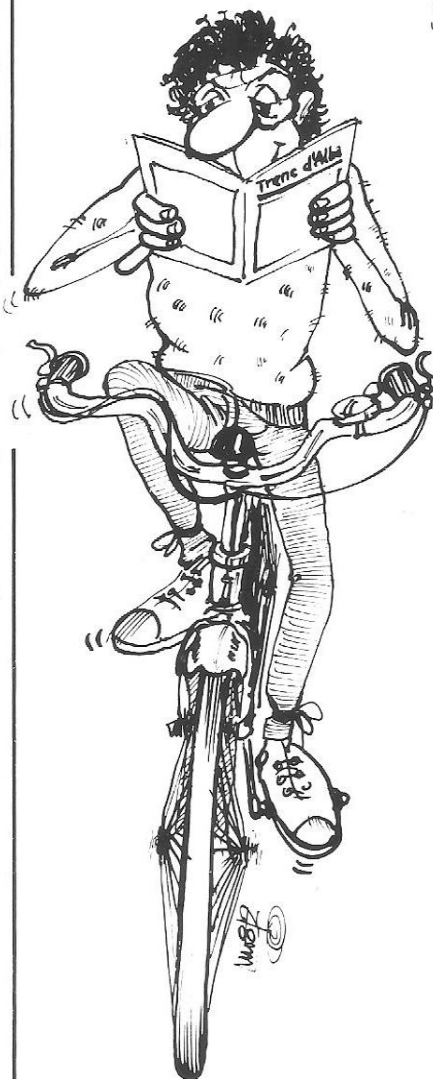

Foto T Tarabal

LLOCS ON TROBARAS LA REVISTA

LLIBRERIA ESPERANTO

Carreras Candi, 34-36

LLIBRERIA HOSTAFRANCS

Moyanés, 80

LLIBRERIA VERA

Ladrilleros, 17

LLIBRERIA "QUINELA"

Vallespir, 173

LLIBRERIA SABANES

Tenor Massini, 46

QUIOSC ALFONSO

Carretera Sants/Port Bou

QUIOSC de

Casanova/Provença

QUIOSC de la

Pl. de Sants

QUIOSC VENTURA

Vallespir/Pl. Centre

ESTEM A L'ATENEU ENCICLOPÈDIC c/ Riego, 28

I CADA DIUMENGE AL MATÍ
ENS TROBARÀS A LA PLAÇA
DE SANTS.

I ESPEREM QUE DINTRE POC
A TOTES LES ENTITATS SO-
CIALS DEL BARRI.

Foto A. Adelantado

NOTÍCIES

ELS SERVEIS SOCIALS DEL CENTRE CÍVIC DE LES COTXERES

Dins del marc de política que l'Ajuntament de Barcelona dedica a l'atenció dels problemes socials dels seus ciutadans, ens crida poderosament l'atenció, i l'aplaudim, la propera creació del Centre Cívic de les Cotxeres de Sants. Segons na Rosa Domènech, Coordinadora de l'Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament "el Centre Cívic oferirà i promourà un reguitzell d'iniciatives amb la intenció que ajudin a fer realitat la dimensió col·lectiva que com a barri, com a ciutat, i com a nació formem".

Uns de les activitats del Centre serà la d'acollir una sèrie de serveis socials englobats dins del Centre de Serveis Socials de Base. La inauguració del C.S.S.B. es farà en els propers dies i consistirà, segons l'anomenada coordinadora, en "una sèrie d'instruments que són a disposició de tothom". El Centre del nostre barri, a les Cotxeres, estarà situat a l'última planta de l'edifici que s'està construint i que comptarà amb els següents serveis:

- **Servei d'Informació General** : s'informarà de les activitats dels serveis de la Joventut; activitats tant de tipus cultural, com esportiu, etc.

- **Servei de Drogodependències** : s'informarà i orientarà sobre tot el que faci referència al món de la droga, així com s'assessorarà a grups o entitats que vulguin conèixer les activitats preventives de la drogadicció.

- **Servei d'Assessoria Jurídica** : s'informarà sobre tot el que faci referència a problemes de tipus legal, tals com la objecció de consciència, permisos per a legalitzar un esplai, etc.

- **Servei sobre delinqüència juvenil** : es pretén sensibilitzar la gent sobre els problemes de la delinqüència, buscar-ne les causes, les possibles solucions, en fi, tot el que es refereix a aquest món.

- També existirán altres serveis tals com el Servei d'Ajuda a la Llar, Serveis d'Orientació Familiar i Infantil, Servei de Promoció de la Dona, i diferents Equipaments.

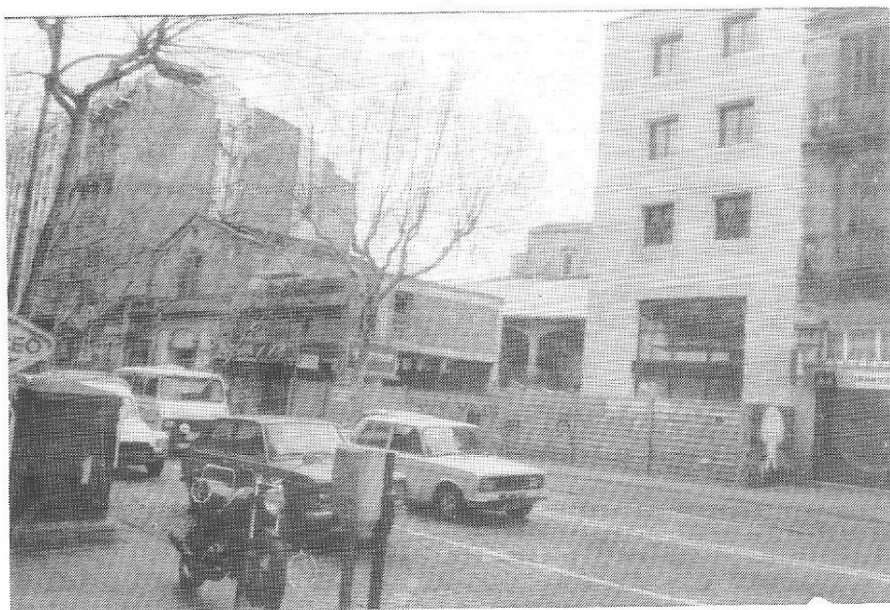
"Quan tots aquests serveis funcionin, continua dient na Rosa Domènech, contribuirán que la vida de cada ciutat millori, i que la comunitat que formem aconsegueixi una

comfortabilitat que encara no té".

I no seran simples funcionaris els qui atenguin el públic que acudeixi a aquests Serveis, sinó que ho faran gent especialitzada en cada matèria, com són els psicòlegs, assistents socials, o educadors diversos.

En fi, que les intencions del nostre Ajuntament són bones. Ara, però, manca veure quina serà la resposta de la gent, perquè sense aquest suport lògicament els Serveis del Centre Cívic se n'aniran en orris.

Aleix Ferrater

APARCAMENTS MUNICIPALS

(AVIAT) : Continuem amb bones notícies; Sembla que una nova empresa municipal s'ocuparà de promoure la construcció de nous aparcaments per a cotxes, a preus baixos, en els següents punts ciutadans : pça. Garrigó, carrer Felip II, pça. Sòller, carrer 11 de Setembre, avda Gaudí, pça. del Sol, Torrent de l'Olla, carrer Solanes, carrer Vilardell, a l'Espanya Industrial, Moll de la Fusta, Marquès d'Argentera, pça. de l'Escorxador, i Casa de la Caritat. Els aparcaments seran, tots, subterranis.

NOUS RETOLS URBANS AMB COLORS PER A TOTHOM :

El que fa el futbol... Què fa ?, doncs fa que l'Ajuntament hagi destinat 50 milions de ptes. per aconseguir una homogeneïtat en els rètols urbans de la nostra ciutat; i ho farà, en català, de la següent manera: color blau per a senyalitzar els accessos a les autopistes, color blanc per a districtes i carreteres urbanes, color verd per als carrers i les places, el groc per als serveis turístics, el taronja per als esportius, el castany per senyalitzar accidents geogràfics, el grana pels monuments i centres culturals, i per finalitzar, el gris per a les instal·lacions industrials. Diuen que estarà llest abans dels Mundials.

RELLANACAMENT DEL BORN ?

Depén de l'Ajuntament, que de moment ho veu amb por. Es tracta d'una proposta feta per una colla d'intel·lectuals catalans (Rubert Ventós, Jaume Camino, Romà Gubern, David Ferré entre altres) que volen els fruits següents: un subterrani dedicat a mini-cinemes, i la planta baixa i un primer pis amb tendes comercials i serveis ciutadans. Com Les Halles de París, però en barceloní, vaja ...

Nosaltres també som notícies!

NOUS PARCS A BARCELONA i a L'HOSPITALET :

Doncs sí, estem d'enhorabona. Per una banda la Generalitat serà l'encarregada de construir o ampliar el parc de Can Buxeres, el més gran existent a l'Hospitalet, que arribarà fins a l'entrada de l'estació del metro del mateix nom. I per l'altra els habitants de la Vall d'Hebron podran gaudir, a partir del 21 de març, de les instal·lacions del Parc de les Heures, habilitat amb finalitats pedagògiques i coincidirà amb el "Dia Mundial del Bosc" que se celebrarà en la mateixa data de la inauguració del nou parc barceloní.

L'EDIFICI D'URGÈNCIES DEL CLINIC, IL-LEGAL :

I ara la negra. El nou edifici d'Urgències de l'Hospital Clínic, que entrà en servei el passat 1 de febrer, fou construït sense llicència, ja que la seva alçada sobrepassa els límits del seu entorn. Ah !, i pel que se sap la seva solució és força difícil.

Aleix Ferrater

ENTREVISTA:

TERESA PÀMIES

La sala es acollidora. Els darrers raigs de sol la il·luminen de manera natural. Deixo els papers i la màquina de fotografiar damunt la taula. Ella seu davant meu, disposada a contestar. Am la mà esquerra sostinc una cigarreta (ella no fuma) i amb la dreta el petit cassette. Estem davant mateix del Mercat del Ninot.

- Vivim temps de reconciliació i les noves generacions van perdent fanatisme a l'hora de parlar de la guerra civil. Quins records en guarda vostè?

- Sí, tinc records perquè aquesta guerra coincidí amb la meua joventut. Però el que passa és que no ho recordo mai en un sentit de venjança o amarguesa.

- I quina imatge conserva dels països del seu exili?

- El que més recordo, sense dubte, és Txecoslovàquia i concretament la ciutat de Praga. De les que conec, és la més bella d'Europa.

- Com veu ara la situació política?

- Tinc molts motius per a pensar que anem andavant. Quan vam sortir del franquisme la gent es va fer excessives il·lusions en la democràcia, i es va oblidar que la democràcia és participació. Ningú no dona res, t'ho has de fer tu.

- Hi creu vostè, en això del desencís?

- El que hi ha ara no és desencís, és preocupació. Això del desencís i del "passotisme" és un parany, sobretot per als joves. Volen que caiguen vosaltres. Heu d'estar ben preparats. No és cap consell, per què no m'agrada donar consells a ningú, és només una reflexió.

El paper de la dona

- Pensa que el paper de la dona estava més revaloritzat en la seva joventut?

- La vida de la dona ha canviat extraordinàriament. I aquest canvi ha estat per a bé. Crec que s'ha millorat molt, en relació als meus temps, en l'actitud de la dona i de la gent envers les dones, sobretot en la qüestió dels comportaments morals. Ara bé, encara queden reminiscències dels prejudicis masclistes, però menys.

- Creu que la dona ha d'ésser feminista o femenina, o ambdues coses alhora?

- La dona ha d'ésser dona. El feminisme és un moviment alliberador;

en aquest sentit sóc feminista. I si ser femenina significa voler ser dona amb totes les nostres especificitats, naturalment ho accepto. El que no accepto és allò que s'ha dit, de manera tramposa, que la dona feminista deixa de ser femenina. Això és una fal·làcia.

- En el terreny literari, la nostra literatura contemporània ha tingut autors molt rellevants, Víctor Català, M.A. Capmany, Mercè Rodoreda, vostè mateixa, i gent més jove com la Montserrat Roig o la Riera. Com veu el treball d'aquestes escriptores joves?

- Tenim avui un grup d'escriptores que jo considero molt prometedores. I alguna d'elles ja són valors autèntics. A part de la Montserrat Roig que està més dispersa perquè practica diferents gèneres, tenim una Carme Riera, una M. Antònia Oliver o una Joana Escobedo, que ja són noms importants en l'actualitat. I amb el floreixement de la nostra cultura en sortiran encara més.

Testimoni d'una generació

- De jove, vostè estudià periodisme a Mèxic. Potser això li ha donat un caire periodístic a la seva producció literària?

- Jo em considero una escriptora periodística, cronista més aviat. Jo no sóc una escriptora de creació, d'imaginació. Sóc una cronista. Aquest estil el vaig començar a practicar durant la guerra, en la revista "Juliol". Jo el que faig és donar testimoni de la meua generació.

- Per què els seus treballs literaris han estat escrits en tornar de l'exili a l'any 71, i no abans?

- Un cop vaig arribar aquí em vaig impregnar de la meua llengua. Aquest contacte va ser decisiu. Si jo no hagués tornat, no hauria escrit els llibres que tinc.

- Ens pot anunciar les properes obres que pensa publicar?

- A l'abril (aquest mes), sortirà "Rosalía no hi era", sobre Galícia i Rosalía de Castro. És un llibre de viatges-assaig, amb reflexions sobre la condició de la dona. A la tardor sortirà, "Matins de l'Aran". Són deu narracions curtes, amb un cert misteri i màgia, inspirats en els paisatges de la Vall d'Aran.

- Pel que ens diu, això suposa un cert canvi en la temàtica dels seus llibres, no?

- Els meus lectors acostumats a les cròniques de la guerra i l'exili ho trobaran diferent. És efectivament un canvi en la temàtica, però sempre en el mateix estil meu.

El futur de les revistes locals

- Com valora vostè la tasca de revistes com la nostra?

- Jo crec que són les revistes que tenen futur. El nostre país ha de fer revistes locals. De la mateixa manera que en tot el món s'està revaloritzant la vida de barri, la vida comunitària natural, s'està revaloritzant, també, la premsa comarcal i la de barri. Jo he llegit "Trenc d'Alba" i em sembla una revista molt ben cuidada, rígida en el seu punt. Si seguiu així arribareu a tenir l'adhesió de la gent de Sants.

- Finalment, què ens pot dir de Sants?

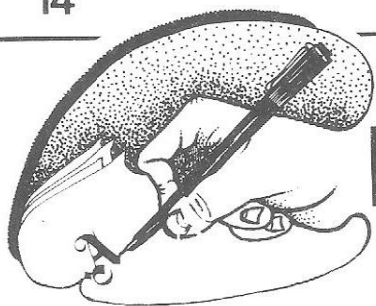
- Durant la guerra hi vaig estar molt lligada a Sants perquè allà hi havia un grup molt important de la J.C.U. He tingut, també, l'honor de participar en la inauguració de la segona època de l'Ateneu "Sempre Avant". Va ser un dia de gran emoció. En general puc afirmar que Sants no és per a mi un desconegut, ni molt menys.

Apago el cassette i m'acomio d'ella. Mentre baixo les escales vaig recordant els elogis que ha fet de la nostra revista. Les nostres no són unes grans pretensions, tan sols intentem fer la feina ben feta i que ens ho sàpiguen reconèixer.

Alfred Picó

Teresa Pàmies i Betrán nasqué a Balaguer l'any 1919. Després de la guerra s'exilà a França, Mèxic i Txecoslovàquia -entre d'altres països- i no tornà a Catalunya fins el 1971. La seva obra, iniciada poc després del seu retorn de l'exili, és testimoni d'una època i d'una generació. Ella mateixa es considera cronista per sobre de tot. Com a llibres més importants citarem: "Quan érem capitans" (1974), "Quan érem refugiats" (1975), "Crònica de la vetlla" (1975), "Gent del meu exili" (1975) i "Testament a Praga", en col·laboració amb el seu pare, Tomàs Pàmies, (1971). El seu esperit periodístic es reflecteix clarament, també, en les seves col·laboracions a revistes catalanes com "Serra d'Or", "Oriflama" o "Canigó".

LLAR DE LLETRES

...per Sant Jordi

DECADAS

Vamos a ver...cada década, una novela. Resulta difícil establecer las más representativas, pero ahí van las que honradamente os podemos recomendar.

El siglo se inicia con **"Camino de Perfección"**. Baroja la publica en 1902. Novela de peregrinación, de camino, de búsqueda espiritual, bebe en las fuentes de Nietzsche y Schopenhauer y se lee con interés gracias a la prosa genialmente descuidada de don Pío.

De la década de los años 10, una obra de teatro. Nos referimos al esmerpéntico arte de **"Luces de Bohemia"**, que cierra la década y nos transmite el genio del Valle Inclán de la calle de El Gato. Delirios vanguardistas, los años veinte se llenan de "ismos" y de jazz. Fiel exponente de esta década es Ramón Gómez de la Serna, avanzado de avanzados. ¿Una novela? **"El Torero caracho"** de 1926, desenfrenada visión vanguardista de la fiesta nacional.

Años treinta. Ha llegado el momento de **"La destrucción o el amor"**, obra poética de nuestro Nobel Vicente Aleixandre. De la guerra surge el poético **"Viento del Pueblo"**, que Miguel Hernández nos transmite en su libro de 1937.

La posguerra es triste. Una muestra de esa desdichada experiencia es **"La familia de Pascual Duarte"**. Historia de un crimen, de una marginación, escrita por Cela en 1942, con un tremendismo que seduce. Un exiliado nos habla de la guerra civil

del 36 en la mitad de la década de los cincuenta. Desde América nos llega el **"Requiem por un campesino español"**. Cien páginas geniales de Sender que resumen el sentir de una guerra.

Años sesenta, nuevas amistades. Nuevas fórmulas son **"Tiempo de Silencio"** del malogrado Luis Martín Santos, publicada en 1962.

También los setenta son buenos. Recomendable es el Juan Marsé de **"Si te dicen que caí"** (1973). La década se cierra con una cripta en **"El misterio de la cripta embrujada"** de Eduardo Mendoza, una aventura de las mejores, tan dislocada como la mente de su protagonista.

Sergi Doria

LA GRAMA. Agustín Salgado. Se trata de la primera novela larga de este autor. Obra realista sobre un episodio de nuestra historia más cercana: el sesinato de unos campesinos, durante la guerra civil, a manos de un grupo fascista. Agustín Salgado, a través de su relato, consigue mostrarnos el sentimiento ancestral de odio que separa de raíz a los hombres en un país no necesariamente imaginario.

De nuestro recordado poeta Blas Otero recomendamos **"Pido la Paz y la Palabra"**. El espíritu de su poesía se condensa en esta obra, una de las más tensas del autor. Un buen regalo de Blas de Otero para la inmensa mayoría.

Dues obres de Xavier Bru de Sala: **"Fràgil"**, llibres de poemes indicat per a regalar a la noia que roba el son, i **"Els Intrusos"** obra de teatre per a la gent que, a part de sobreviure, li interessa el fet de viure de debó.

DECADES

El segle XX, pel que fa a la literatura en català, s'enceta amb una gran novel·la, una novel·la clàssica, a hores d'ara. Es tracta de "Solitud" (1905) de l'escriptora Víctor Català. Novel·la de profunda realitat i marcat individualisme modernista.

La dècada 1910-1920 ens porta l'arrelament del noucentisme. Moviment intel·lectualista, de gran sobrietat expressiva i que s'allunya totalment del modernisme. L'exponent més representatiu és Eugeni d'Ors que al 1911 edita la glossa "La ben plantada", de clara factura noucentista.

En la dècada dels 20 tenim un nom important: el poeta Joan Salvat-Papasseit. La sensibilitat i l'avantguardisme es barregen en la seva obra. De destacar, "La rosa als llavis" de l'any 1923.

El 1932, Salvador Espriu presenta un gran treball, "Laia". És l'inici de la seva obra, de la seva vasta obra que es perllonga fins avui.

De les dècades dels 40 i 50 -època florent del neoucentisme, Carles Riba- podem destacar l'important treball de dos grans poetes: Joan Brossa i J.V. Foix. De ressaltar és "Poesia rasa" que aplega disset llibres de la poesia de Joan Brossa escrits entre 1943 i 1959. Diríem, com s'ha escrit, que la seva poesia arrenca del surrealisme i "es mou entre un classicisme rigorós i un experimentalisme eversiu".

La dècada dels 60 és força fructífera. És l'inici de l'edició de l'obra completa de Josep Pla. El primer volum serà "El quadern gris" (1966 testimoni de la seva joventut. És la dècada, també, de "Bearn" de Villalonga (1961), però sobretot ho és de "La plaça del Diamant" (1962) de l'escriptora Mercè Rodoreda, obra que ha estat traduïda a nombroses llengües.

La dècada dels 70 ens proporciona una de les millors obres (i de les més venudes) del prolífic Manuel de Pedrolo (que comença a publicar a partir de 1949). Es tracta del "Me-

canoscrit del segon origen" (1974). Pedrolo toca el tema de la ciència-ficció en la seva línia de concepció de l'aventura humana i de "situació límit".

La dècada dels 80 s'enceta amb un curiós i interessant llibre de narracions eròtiques. Parlem de "Deu pometes té el pomer" del col·lectiu Ofèlia Dracs, format per joves escriptors com Jaume Fuster, Joan Rendé o Xavier Romeu, entre d'altres.

(4) EL NOUCENTISME

El noucentisme com a moviment literari català sorgeix a principis de segle. Un dels seus punts de partida és el "Glossari" d'Eugeni d'Ors (que signava amb el pseudònim de Xènius), petita secció quotidiana al diari "La Veu de Catalunya". Com diu Fuster, "El fou 'el butlletí oficial' del noucentisme. En aquest corrent, a part d'Ors, trobem noms importants com Carner, Bofill, Riba o Folguera, molts d'ells anomenats 'fills del Glossari'".

El noucentisme té com a trets bàsics el ceoclassicisme, l'elegància, la sobrietat expressiva i el racionalisme. S'allunya totalment del modernisme, de l'esperit romàntic i de la llibertat russinyolesca. És un moviment que treballa molt la poesia, però que en la novel·la no assolirà èxit (Riba va escriure un assaig al 1925 titolat "una generalció sense novel·la?").

El noucentisme esdevingué cultura oficial ja que les seves propostes foren assumides per la Mancomunitat de Catalunya de Prat de la Riba. Com s'ha escrit, aquest moviment literari no acaba als anys vint, ni als anys trenta: perdura si més no fins la mort de Riba (1959). Fuster senyala que "l'hem tingut vigent fins fa quatre dies".

Alfred Picó

"UNA CASA A LES TRES TORRES"

Núria Mínguez - 1974

Aquesta interessant novel·la d'una autora gairabé desconeguda guanyà el premi de novel·la "Ciutat de Palma" el 1974. El "suspense", i la intriga fan que el lector llegeixi el llibre de cap a peus, i la sàtira i l'habilitat de Núria Mínguez ens el mostren del tot recomanable. És una novel·la d'un gènere poc utilitzat a casa nostra, podríem dir-ne "cosmopolita", amb força semblances amb Llorenç Villalonga.

"CANTIR DE CANTICS"

Joan Brossa - 1972

La poesia avantgardista de Brossa ens és ben mostrada en només 70 pàgines, dividides en tres reculls: "Odes del vell amor", el menys avantgardista, però el més remarkable, i "Mercurial" i "Viltinença" com a més fidels exponents de l'obra brossiana. Llibre, doncs, recomanat per als qui vulguin descobrir la gran obra del poeta barceloní.

"CONTES FORA RECULL"

Manuel de Pedrolo - 1959 - 1974

Tal i com diu el seu títol, Pedrolo ens presenta uns contes escrits en una època de lapsus contístic. Un gènere amb tant llinatge tractat per l'escriptor de l'Aranyó no defrauda gens, ans tot al contrari; preocupació existencial, política, sexual i laboral, caracteritzen els cinc contes, amb la marca tan característica de Pedrolo. Un llibre realment únic, malgrat que hi ha qui el considera fora de temps.

Aleix Ferrater

CREACIÓ

Era una vegada un nen que vivia al fons del llac.

Vivia molt feliç, tenia els seus amics, els animals. Al conill li agradava molt cantar i com es passa el dia cantant i no deixava dormir al mussol i així anava per allà però un dia van venir uns caçadors, tot estava en silenci. El nen es va dir:

Perquè hi ha tant silenci va sortir de la seva caseta que era un tros d'arbre i ho va veure: Els caçadors,

Desearia encerrar el univers en mis manos, sin que furtivas estrellas chorrearan su luz por entre mis dedos.

Desearia beber del mar su eternidad, de la flor su colorido. Podría robarle al sol aquel estruendo de luz vociferante.

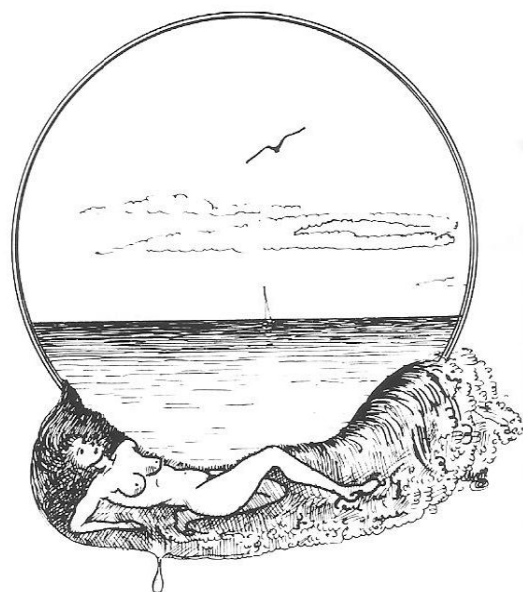
Desearia sostener el rocío, y descolgarlo de las flores y aguantar su frescor en mis labios, como pájaro que entre cantos alza el trigo de la espiga.

Desearia coser la música en el aire, y crear un pentagrama de bellas palabras.

Pero...

Desearia desearia desentumecer mi canto de todo concepto poético, olvidar la palabra.... llena de vida en pocos versos.

SELENE. (Qui ets?)

La mar es una mujer con la piel de verde manto, blanco de espuma en los pies y cabellos desatados.

- Peces! decid, si la veis, adónde la habéis llevado.

- Al fondo! ya dicen que es la reina de peces dorados.

La mar es una mujer con los pechos desbordados, tiene salada la sed y mil olas en los brazos.

- Algas! decid, si la veis, adónde la habéis llevado.

- Al fondo! ya dicen que es collares de cuellos alados.

La mar es una mujer con la muerte en cada barco, vientre de viejo bajel y entraña de mil naufragos.

- Vientos! decid, si la veis, adónde la habéis llevado.

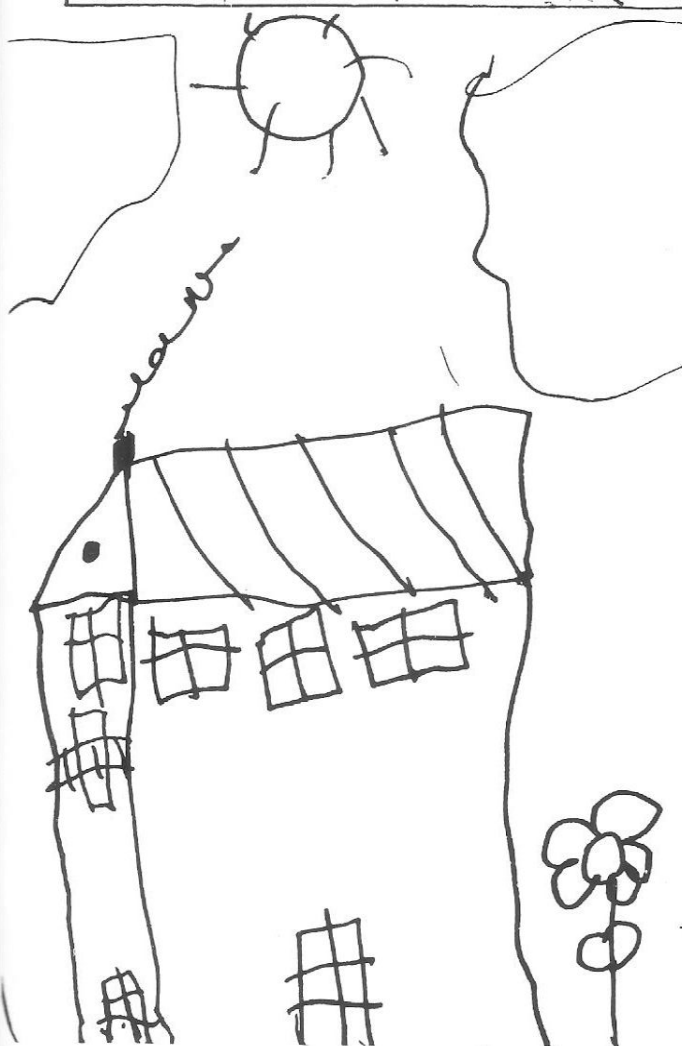
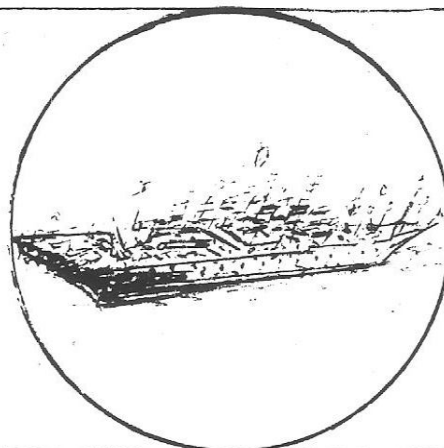
- Al fondo! ya dicen que es sepulcro en almas de ahogados

La mar es una mujer que traiciona a cada faro, trono del amanecer, túmulo crepusculario.

- Amor! decid, si la veis, adónde la habéis llevado.

- Al fondo! ya dicen que es sirena en tu negro calvario.

JOSEP MARTINEZ.

Esther 4 años

Hola amigos!
He leído vuestra revista y a pesar de no ser de este barrio, me ha gustado mucho, pero en cambio la receta que publicásteis en el primer número no me ha gustado nada y os envío una mía por si deseais endulzaros un poco la vida:

PASTEL DE MANZANAS

Ingredientes: 5 manzanas reinetas, 7 cucharadas de harina, 7 de azúcar, 7 de leche, 75 grs. de mantequilla, 1 huevo, 1 cucharadita de levadura Royal y mermelada de melocotón.

Preparación: Pelar las manzanas y cortarlas a trozos, dejando una para adornar, batirlas, añadir la harina, el azúcar, la leche, el huevo y la mantequilla derretirla al baño María.

Mezclar bien hasta que esté el azúcar bien deshecho, colocar en una bandeja, previamente untada con mantequilla y harina, adornar con la manzana cortada a trozos muy finos y poner en horno caliente durante unos 45 min. Sacar del horno y untar con la mermelada, dejar enfriar y comer, está riquísima.

MARIBEL.

CREACIÓ

Aquests dos fulls són vostres. Ens podeu enviar articles, poemes, acudits, fotografies, receptes de cuina, frases, comentaris, qualsevol cosa que sigui creació personal.

Espectacles Culturals

LUDWIG de L. VISCONTI
"HAURIA ESTAT UNA OBRA MESTRA!"

Aquest film realitzat el 1972, segur que hauria estat una obra mestra, tant per el que respecta a la filmografia d'en Visconti com pel contexte del cinema històric, però una trombosi que tingué Visconti, justament quan acabava el rodatge, va impedir que pogués intervenir en el muntatge, el que va significar que el productor, per que fos més comercial, el minimitzés tant en el tractament de tema, com per la seva durada, reduint-la a tres hores que el mateix Visconti va comentar era el trailer. Cal dir que fou un fracàs comercial. Ara, després de la malaurada mort d'en Visconti, els seus col·laboradors Susocecchi D'amico i Enrico Medioli, amb el finançament de la R.A.I., han realitzat un nou muntatge. Partint del guió de treball, probablement més fidel a l'autor, d'una durada de mes de quatre hores, encara que a la versió exhibida a Espanya hi mancan alguns fragments i que actualment està obtenint un gran èxit.

El tema central del film és el del regnat del rei Lluís II de Baviera, que fou engollit pel Bismark i Guillerme de Prussia per a forjar el gran imperi Alemany.

Aquesta mostra com és valent de l'enfermetat paranoica del rei, que és instrumentada pel compte Von Holstein, s'en el capitá Dur-

cheims, l'home fidel al rei qui denuncia que ha estat el propi govern el que ha propiciat la seva enfermetat amb el fi d'apartarlo del poder polític.

Té rellevant importància la relació de Ludwig i Wagner amb la seva passió per l'art i la música megalomèn amb sentiment nostàlgic, romàntic de caràcter decadent del seu regnat en procés de canvi.

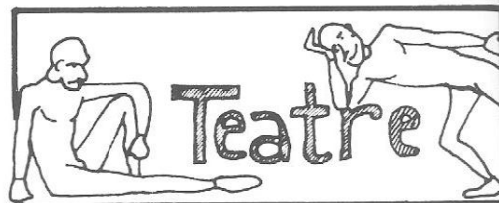
Els temes musicals que giren entorn a l'acció dramàtica tenen sempre una significació. Com pot ser el tema de Tristan e Isolda en relació Elisabeth (el de l'amor impossible) o bé el de Lohenguin en Ludwig. Es important resaltar com Visconti uneix els sorolls, l'acústica i els silencis a dins del contexte musical. En quan la narració, fa ús de l'interpretació que donen els seus propis ministres, contraposant la vida real del propi Ludwig.

La direcció d'actor és perfecta, mai Helmut Berger havia realitzat una interpretació tant genial i no direm de la Romy Schneider, en Elisabeth o Trevor Howard en Wagner.

La ambientació molt acurada i esteticista.

Resumin és un film que, per la seva importància, és precís un anàlisi amb més aprofundiment i per una millor comprensió s'ha de veure més d'una vegada i sobretot s'ha de visionar tota la pel·lícula sencera per no perdre el ritme, doncs això que s'exhibeixi en dues parts és sols un pretexte per a fer que el públic pagui dues entrades.

Pere Garcia

BEN TROBAT COMPANY
MURIETA !

Fulgor i mort de Joaquí Murieta, la magnífica i colpidora cantata de Pablo Neruda, ha estat presentada pel Teatre Lliure, en la seva primera producció de l'actual temporada, en traducció catalana, al meu parer modèlica, de Miquel Martí i Pol.

Amb el Murieta del T. Lliure ens trobem davant d'una de les propostes escèniques més interessants dels darrers temps, Fabià Puigserver utilitza en aquest cas una de les fórmules, que no per antiga deixa de ser eficaç, el teatre dins el teatre. Ara és una pista de circ la que ocupa l'espai escènic, els personatges i l'ambient del circ ple de colors i d'elements màgics ens apropen, vers a vers, la història d'en Murieta; carrusel de varietats, de faramalla, de la rialla que moltes vegades esdevé ganyota; és el món del pallasso, qui sap quant riu o plora ?. Aquesta alenada tràgica plena de música i colors, s'esfondrara finalment en una cruel mutació. A partir d'aquest moment la paraula de Neruda arriba de manera directa, en la comunicació neta actor-espectador, tot l'espai escènic resta obert de bat a bat, per a la veu, comprensora i vibrant del gran poeta xilè.

Un bon treball de Puigserver i tot l'equip del Lliure, un treball que assoleix la maduresa, -fet especialment remarcable-, que dona el treballar amb un equip de gent a uns quants anys vista. El teatre és art complex que demana maduresa i no deixa massa lloc a la improvisació. En definitiva un bon espectacle. Enhorabona !.

J. Casalí

Rock'n Show

GLAM - ROCK

L'evolució està a l'ordre del dia. Noves ones pop-rockers floreixen insistentment amb renovada inquietud i envejosos propòsits. Però, es pot parlar realment de "noves tendències"? Ara i aquí exposaré un dels moviments més innovadors en el seu temps, considerat, en l'actualitat, pare d'algunes de les tendències més contemporànies. Em refereixo al Glam Rock.

El Glam Rock sorgí a l'inici de la dècada dels 70 i aportà tota una creació espectacular i original comparable a una mena de "music hall" hall" de l'època.

D'altra banda el Glam Rock o "gay power" destapava utilitzava al seu gust tota una sèrie de tabús imposats fins a aquell moment: la droga, el sexe i la mort. Les lletres de les cançons deixaven de ser intranscendents i esdevenien veritables poemes futuristes, decadentistes, fantàstics, etc. En resum, tota una revolució en l'estètica i l'art del rock.

Els màxims representants del Glam, cadascun amb un punt de vista propi, són: Marc Bolan, David Bowie, Lou Reed i Alice Cooper.

Marc Bolan (anglès), fou l'inventor del moviment. Líder del grup Tyrannosaurus Rex, va ser el primer en explotar el seu "glamour", mitjançant cenyits pantalons, bruses brodades amb lluentor, llargs cabells... La música que feia era senzilla, un rock àcid basat en la seva estrident veu semblant a un llunyà so d'ultratomba. Amb tot això arribà a ser el gran líder underground d'Anglaterra. Bolan moriria a Londres, l'any 77, a causa d'un accident automobilístic. Entre els seus millors discs cal citar: "Unicorn" (70) i "The Slider" (72). Ara acaba de

sortir un recull prou significatiu del seu treball amb el nom de "You scare me to death".

Lou Reed (americà). Fou líder del conjunt Velvet Underground. La seva música era brutal, distorsionada i decadent. La lletra, cruels poemes d'agressivitat i al·lucinacions, reflexe del vici dels carrers neoiorquins. La seva vinculació amb el Glam Rock ve donada per l'aparició, ja en solitari, del disc "Trans-

former" (73). A partir d'aquí els seus treballs es mantindran en una línia semblant, "Berlín" (73) i "Rock an roll animal" (74) poden ser considerats els seus millors discos, junt amb "The blue mask", el seu recent LP, amb temes alhora agressius, excitants, sense oblidar les seves típiques balades.

Alice Cooper (sí, el de la recent actuació frustrada aquí a Barcelona) és l'ànima del conjunt del mateix nom. Desprenent-se de les seves primeres influències de Frank Zappa, Alice Cooper donà la imatge d'un home tràgic cruel i grotescament maquillat. La seva música, hard rock americà, és com ell ma-

teix: un terrorífic crit de dolor sorgit de les entranyes d'una veu infernal. En directe estimula el públic horroritzant-lo amb macabres escenes fruit d'una recargolada imaginació. "Killer" (71) i "Billion dollar babies" (73) són dos dels discs més representatius. El seu darrer treball "Special forces" és una contínua descàrrega d'un rock fresc i arrollador. Pel que es refereix a David Bowie, és una personalitat tan complexa i tingué una repercussió tan marcada en posteriors moviments que és mereixedor de ser ell el protagonista del proper article. Fins llavors "good bye friends".

David Stardust

L'as i l'os

Endavant i crits. Hem sortit al carrer per primera vegada i hem torbat molts amics i amigues que ens han ajudat. L'as d'aquest mes no té un nom específic. Aquest mes tenim una baralla plena d'asos anònims. Vosaltres, els que ens heu ajudat, els que penseu ajudar-nos, vosaltres, gent estupenda, xamosa i eixerida, gent "comme il faut", vosaltres sou els asos, els asos del mes.

No, no, tranquils. Ara pensareu que l'os d'aquest mes anirà per a tots aquells sapròfits, barrufells i missacantants que ens han rebutjat la revista. No, no, ni parlar-ne. Cal respectar totes les opinions, inclús les que diuen que la nostra revista és inútil, que el barri és una bérria, que és millor veure la tele. No serà que la mel no s'ha fet per la boca dels ases? No serà que Trenc d'Alba no s'ha fet per la boca dels ossos?

"a l'aire lliure

ELS AIGUAMOLLS

La degradació paisatgística a Catalunya és força evident, però hi ha una zona on la mà de l'home ha deixat una empremta molt difícil d'esborrar. Degut a la seva actualitat, trobem important donar-ho a conèixer mitjançant tots els vessants informatius possibles:

LA DESTRUCCIÓ DELS AIGUAMOLLS EMPORDANESOS

Des de temps immemorials, de la Badia de Roses al Baix Ter existien maresmes immenses, resultat de la inundació dels rius Muga, Fluvià, Ter i Daró, i es considerava aquesta zona una de les regions d'aiguamolls més importants de l'Europa occidental.

Els empordanesos explotaven les plantes típiques d'aiguamoll (jonc, vímet) i vivien de la caça i principalment de la pesca. També es cultivava lli i cànem. Posteriorment s'implantà l'arròs. Es a partir d'aquest moment que es va anar reduint pam a pam las maresmes. A finals

del segle XVIII ja havien desaparegut els estanys de Pals, Castelló, Vilacolum, Belcaire, etc. A principis del XIX torna a notar-se un equilibri ecològic a tota la zona fins a acabar sobtadament a mitjans dels actual: l'home esdevé el factor més important. Amb el "BOOM" turístic, la necrologia dels aiguamolls va començar. La instal·lació d'indústries papereres va acabar d'adobar-ho. Ara, això sí: al poble ni una sola vegada se li ha demanat parer.

Però el principal motiu en els darrers anys de la destrucció dels aiguamolls té un nom: "PORT LLEVANT". Aquesta és l'empresa encarregada de la urbanització de la zona.

La història és aquesta, dita ràpidament:

12-Des-1974: Aprovació per la Comissió Provincial d'Urbanisme de Girona de la Urbanització de la zona a càrrec de "Port Llevant"

25 i 26-Nov-1976: La societat belga d'ornitologia AVES reuneix en un col·loqui a Liege a més de 400 membres en defensa dels aiguamolls empordanesos. (1)

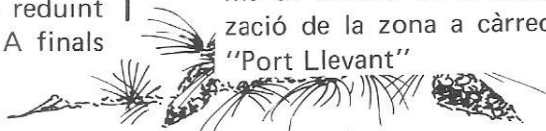
Agost-1977: "Port Llevant" comença a construir.

12-Juliol-1977: Paralització de les obres per la Direcció General del Patrimoni Artístic i Cultural.

30-Juliol-1977: El Ministeri de Cultura permet de continuar les obres.

14-Agost-1977: DEPANA i el Grup en Defensa dels Aiguamolls Empordanesos fan una ocupació pacífica de la zona i pocs dies després les obres es paralitzen..

Nov-1977: Degut al recurs interposat per l'empresa urbanitzadora, es renoven les obres. DEPANA aixeca un recurs d'alçada. El Ministeri el desestima.

20-Agost-1978: Concentració popular en defensa dels aiguamolls. Hi participen partits polítics, entre ells UCD, la Generalitat...

I així fins fa poques setmanes. Contenciosos, apel·lacions, recursos... És una batalla en la qual, de moment, porta victòria el sector de defensa dels aiguamolls. Però no s'ha acabat encara.

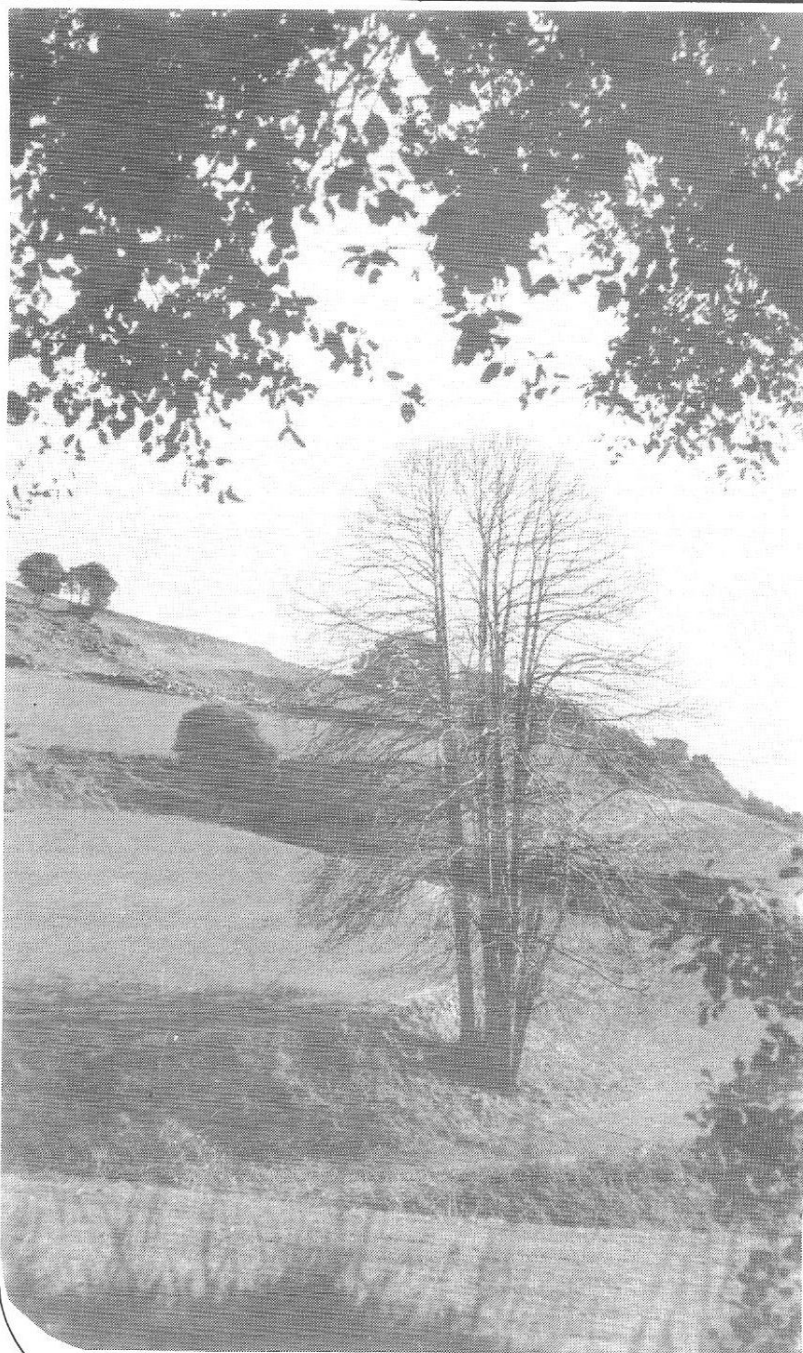
Si de veritat estimem Catalunya, unim-nos i salvem una de les zones de més valor paisatgístic, malgrat els danys ja soferts.

(1): Hi ha a zona unes 90 espècies d'ocells, a part dels hivernants i migrants.

Alfred Rodríguez

...He decidit:
"Vete al campo, cambia de
aires. Haz una visita a tus
origenes. El sol, el aire, la
luz de la Naturaleza te darán
una nueva conciencia de ti mismo..."

Per conèixer més el nostre país, donarem dins d'aquestes línies l'itinerari d'una excursió. Per començar, una de ben senzilla: **DE COLLFORMIC A LA CASTANYA**

Am cotxe fins Collformic (carretera de Sta. Mª de Palautordera a Seva). A Collformic, punt més alt del recorregut, iniciem l'excursió a peu agafant una pista que es troba a la vessant que mira a la vall del Tordera, al marge dret. Amb menys d'un parell d'hores ens trobarem a "La Castanya". Boscos i paisatges d'allò més verges i alguna edificació "de les que fan patxoca".

Excursionisme

CONVOCATÒRIES

DIVENDRES 16

nit a les nou a la Sala Sant Medir c/ Constitució, 17 CINE-MA CATALA amb el curtmetratge "Gu gu" de Jordi Amorós i "L'home de Marbre" de A. Wajda.

nit a 2/4 d'onze a l'Ateneu Montserrat c/ Torre Damians, 8 CINEMA CLUB

DISSABTE 17

matí a les al Parc de l'Espanya Industrial "LA FESTA AL PARC"

tarda a 2/4 a l'Ateneu Montserrat, CINEMA INFANTIL "El Libro de la Selva" (Sabú)

tarda a lesa set l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, Riego, 28 CAFE-DEBAT tema MONARQUIA-REPUBLICA amb la projecció de "A donde vas Alfonso XII"

DIUMENGE 18

matí a les al Parc de l'Espanya Industrial. COMPETICIO DE PETANCA

DIMECRES 21

vespre a les vuit al Foment Català d'ajut i Serveis. c/ Badal, 121-1er CONCERT DE CORDA PINCADA de l'Organització N. de Cecs.

DIJOUS 22

Al Foment Català d'ajut i Serveis. RECITAL DE POESIA I CANCO. per Ricard S. Güell i Mariona i Joan Rusquellas.

DIVENDRES 23

tarda a les cinc al Pati de l'escola Barcelona. c/ Evarist Arnús, 2 DEMOSTRACIO GIMNASTICA i PARTITS DE BASQUETBOL i FUTBOL per alumnes d'essines.

tarda a les sis a la Sala Sant Medir TEATRE PER A INFANTS "Contes d'en Grimm"

nit a 2/4 de onze a l'Orfeó de Sants. c/ Sants, 71. TEATRE "El somni d'una nit d'estiu" d'en Shakespeare.

DISSABTE 24

matí a 2/4 de dotze Sortida de cercaviles des de les escoles bressol Guimbó, c/ Olzinelles, 30 L'Esquirol c/ Sagunt, 67 Pau c/ Valladolid, 26 FESTA PER ALS MES MENUTS

matí a les dotze Actuacions a la Plaça de Sants

tarda a a 2/4 de sis a l'escola Josep Tous c/ Bagur, 12 TEATRE PER A INFANTS "Una vegada hi havia una rateta..." pel grup La Tropa.

tarda a les sis

nit a 2/4 d'onze a l'Orfeó de Sants MATX D'ESCACS A 30 TAULERS-Sants versus Hostafrancs, La Bordeta. Per a jugadors no federats. Inscripcions a l'Orfeó t. 339 68 92 cada dia de 9 a 11 de la nit.

nit a 2/4 d'onze a la Sala Sant Medir TEATRE "La Ventafocs" de Josep M. Folch i Torres.

DIUMENGE 25

matí a 2/4 d'onze CURSA ATLETICA PER A NOIS, NOIES i GRANS Sortida grans: Pl. Málaga. Petits: escola Lluís Vives c/ Canalejas, 107 INSCRIPCIONS: escola Perú.

matí a les onze al Pati de l'escola Josep Tous. FESTA PER A GRANS I PETITS. Concurs de dibuix ràpid, espectacle de titelles i ballada de Sardanes per la Cobla Ciutat de Barcelona.

matí a les dotze a l'Alcaldia d'Hostafrancs c/ Creu Coberta, 104 a la sala d'actes CONCERT per la Massa Coral Infantil de l'Orfeó Atlàntida.

matí a les dotze al Parc de l'Espanya Industrial FESTA DE LA BICICLETA.

tarda a 2/4 de sis a la Sala Sant Medir. "La Ventafocs" de Josep M. Folch i Torres.

tarda 2/4 de set a l'Ateneu Montserrat FESTIVAL DE MUSICA I SOMRUIRES-82 Dues hores de rialles, humor, música, llum i color.

vespre a 2/4 de vuit a l'Orfeó de Sants CONCERT DE PRIMAVERA. Cloenda del cicle "Concerts dels dimuenges"

DIMARTS 27

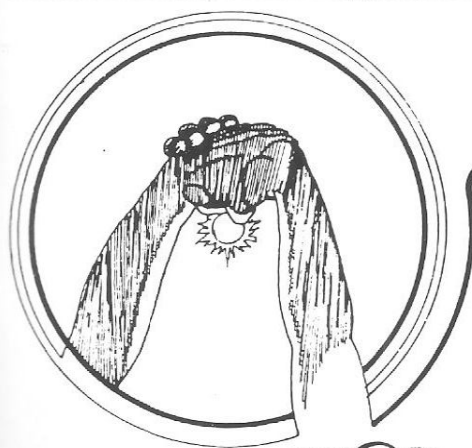
nit a les deu a l'Ateneu Montserrat. CONCERT DE MUSICA CATALANA I VUITCENTISTA a càrrec de la Cobla Ciutat de Barcelona. Direcció Jordi Núñez

DIJOUS 29

vespre a les vuit a la Sala Sant Medir VETLLADA POETICA per Celdoni Fonoll. Especialment dedicada als alumnes dels cursos de català per a adults.

Verticals.
1. Ro.narom.2.E.Cirano.3.Franco.R.
4. Raro.Leo.5. Bacinete.NS.6. Reagan.
nada.7.Et.E.Apero.8.Fafrero.Ira.
9.N.aIL.Preso.10.Er.ol.setav.11.Ver-
sos.Seno.

Ja sabeu, envieu-nos els anuncis amb el vostre nom, adreça i número de teléfon a L'Ateneu Enciclopèdic, c/. Riego, 28.

"LOS 3 FAYASOS"
(Con perdón de los fayasos)

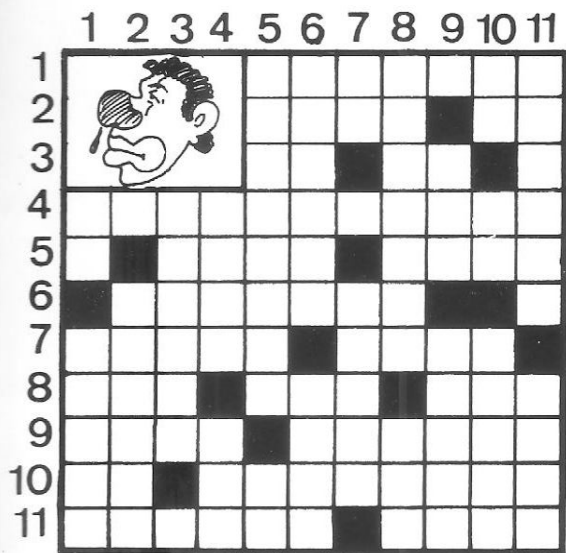
Contactes

HORIZONTALS

- 1 - El fayaso más rojo y encima coco.
- 2 - Indígena filipino. Nota musical.
- 3 - Negación castiza. Nota musical. Consonante.
- 4 - Alimentillo fresco, en plural.
- 5 - Oxígeno "Mi hijo me salió ----". Pr. neutro
- 6 - Reparar el casco de una nave.
- 7 - Muñeco valenciano de poco fruto. Onomatopeya de ruido, en plural.
- 8 - Al revés, cacareo. Nombre de letra. Cabeza de ganado.
- 9 - Al revés, alabar. Instrumento de ataque.
- 10 - Prep. inglesa. Endosan.
- 11 - Que tarda en pagar, fem. "Ejem, ejem: pongo huevos".

VERTICALES

- 1 - Para arrullar a los niños. Al revés, habitan.
- 2 - Vocal. Personaje narigudo de Bergerac.
- 3 - 23 Fayasos quisieron recordarnos sus sangrientas gracias.
- 4 - Extraño. Interpreto lo escrito.
- 5 - Pieza de la armadura que cubría la cabeza. No Sabría qué poner.
- 6 - Fayaso, imbécil, y encima yanquee. Al revés, prestamista anatómico de Eva.
- 7 - Conj. latina. Instrumento agrario.
- 8 - Que hace zafras. Cólera.
- 9 - Al revés, embrolla. Privado del derecho a ser libre.
- 10 - Terminación de infinitivo. Al revés, art. neutro. Al revés, adivinos.
- 11 - Poemas. Teta o mamella, pero en fino.

(Solucion en pag. 22)

Pesape
Catala

Butlletí de Subscripció

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

Carrer.....

Població.....Dte.....

Activitat.....

Desitjo subscriure'm a "TRENC D'ALBA" revista d'informació i animació cultural de Sants, Hostafrancs i La Bordeta.

Faré efectiu l'import mitjançant la domiciliació bancària.

Signatura.

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta, atenguin els rebuts que els presentarà la revista "TRENC D'ALBA" pel pagament de la subscripció. Els rebuts tindran periodicitat trimestral a raó de 50 ptes./mes.

Titular compte.....

Banc/Caixa.....

Agència.....

Nº compte/llibreta.....

Població.....

Data.....

Signatura.

IRIS

J. CURA

SASTRERIA
CONFECCIONS
CAMISERIA
GÈNERES DE PUNT

CREU CUBERTA, 112 • TEL. 243 27 44 •

xocolateria - creperie

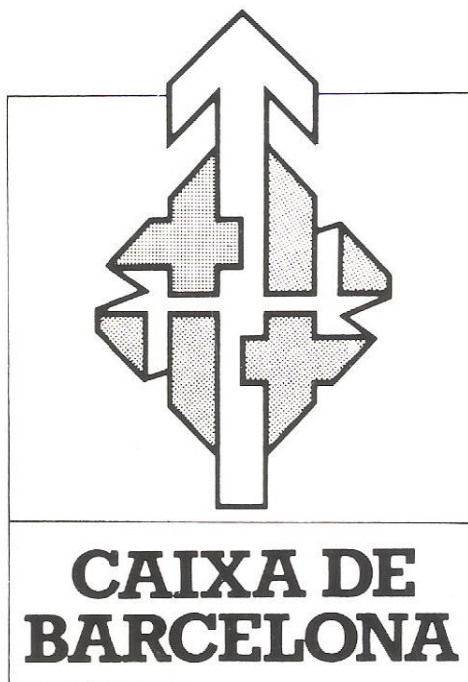
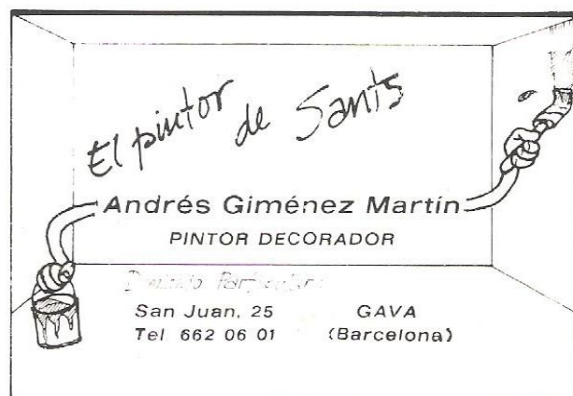
VALLESPÍR 81-85

DELCORT

Formatgeria

...menjar
un bon formatge
i beure
una copa de bon vi

Carrer Alcolea, 83
Tel. 330.00.75
Barcelona 14

BARCELONA - 14

SANTS - Sants, 65-69 - Tif. 421 35 11
PLACA DEL CENTRE - Av. Madrid, 217 i Vallespir, 113 -
HOSTAFRANCS - Consell de Cent, 11 - Tif. 243 55 03
LA BORDETA - Badal, 90 - 92 - Tif. 331 26 47
GAYARRE - Gayarre, 15 - 17 - Tif. 422 35 72
OLZINELLES - Olzinelles, 10 - 12 - Tif. 422 36 27

BARCELONA - 28

BADAL - Brasil, 7 - 11 - Tif. 339 83 39
AVGDA. DE MADRID - Av. de Madrid, 9 - Tif. 333 18 16
SUGRANES - Sant Frederic, 1 - 3 - Tif. 422 39 72
SANTA TECLA - Av. Madrid, 92 - Tif. 339 83 14
CAN MANTEGA - Violant d'Hongria, 100 - Tif. 339 44 23
GALILEO - Galileo, 54 - 58 - Tif. 330 51 04

Adherits al Secretariat d'Entitats